

UVOD

U današnje vreme život se vodi prilično užurbano. Ljudi su usredsređeni na svoju porodicu, karijeru, posao i na kraju dana nemaju previše vremena za sebe i svoje potrebe. Jedna od pojava koja se poslednjih godina sve više širi i sve više utiče na psihičko zdravlje ljudi, i koja time razorno deluje i na njihove porodice, jeste pojava verskih grupa koje sebi daju različita imena i pripisuju različite epitete, a koje se nazivaju verskim sektama. Prosečno obrazovan čovek je zabrinjavajuće malo upućen u religiju. To ga čini prilično podložnim da prihvati, možda imajući najbolje namere, sektaško učenje i da utočište za svoje duhovne potrebe pronađe u nekoj od sekti, koje to obilato koriste. Svojim su obećanjima uspele zavesti veliki broj ljudi kojima je život bio stresan ili razočaravajući, ali privukle su ih i svojim verovanjima. Sve sekte se drže sličnih učenja. Upozoravaju na katastrofe koje se događaju u svetu i tvrde da su one samo uvod u nadolazeću apokalipsu. Problem sa sektama našeg doba nije u tome što one postoje, nego u tome kako se predstavljaju i čime se bave u vrbovanju uglavnom neobaveštenih novih potencijalnih članova, a potom i u njihovom zadržavanju i iskorišćavanju. Vešto prikriven, a u osnovi krajnji i suštinski cilj svih verskih sekti je moć, i to pre svega verska i finansijska, a zatim politička, prosvetna, kulturna, i na kraju vojna. Predvodnici sekti obično su delimični uživaoci eventualno osvojene moći na određenom terenu, a preostale efekte njihovog dejstva najčešće uživa krug svetski moćnih finansijsko-političkih manipulanata koji, zalažući se beskompromisno za slobodu verispovesti, utiru put sektama „novog doba“ koje i same sve više podsećaju na finansijske korporacije. U ostvarenju svojih ciljeva oni pribegavaju različitim aktivnostima, pa i zloupotrebe nauke, pogotovo psihologije i psihijatrije. Iznenadna pojava sekti i životni stil koji skrivaju od javnosti počeli su zabrinjavati društvo. Većina sekti je zatvorenog tipa pa je gotovo nemoguće odrediti koliko je štetan njihov uticaj. Poneke mogu biti od velike koristi za pojedinca, a druge pak izuzetno destruktivne. Kakve god da jesu, obeležile su moderno doba i čini se da neće nestati onako brzo kako su se pojavile.

POJAM SEKTE

definicija sekti kaže da je reč o malim grupama istomišljenika koje su se odvojile od matice religije u neku drugu, samostalnu religijsku grupu. Sekta je manje organizovana religijska grupa predanih vernika, koja obično nastaje iz protesta protiv onoga u šta se pretvorila crkva. Za sve članove sekte karakteristično je da imaju čvrstu organizaciju i jedinstvene obavezne rituale. To su grupe koje se mogu prepoznati po svojoj manipulaciji usmerenoj na psihološku destabilizaciju svojih sledbenika, s ciljem da se od njih izvuče potpuna potčinjenost, smanjenje kritičkog duha, prekid sa opšte usvojenim porukama i koje sa sobom povlače opasnost za individualne slobode, zdravlje, obrazovanje, demokratske institucije. Ljudi, najčešće, dobrovoljno, kao odrasli, pristupaju sekti, umesto da pripadaju po rođenju kao kod velikih religijskih (verskih) zajednica. Izuzetak može biti, kod nekih sekti, da roditelji uključuju svoju decu od malih nogu u život sekte, ili da se čitave porodice uključuju u sekte. Ulazak u sektu zahteva raskid sa ranijim verovanjem i načinom života (često zanemarivanje prethodnih obaveza, pa i odlazak iz porodice). Život u sekti podrazumeva čvrstu identifikaciju sa grupom i vođom (telom i dušom). U nekim sektama se zahteva da pripadnici ustupe imovinu i novčana primanja sekti. Iz sekte se teško izlazi, čak i kada se pripadnik na to odluči.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com